

Etiopatogeneza i współczesne metody miejscowego leczenia trądziku pospolitego

Etiopathogenesis and contemporary methods of topical treatment of acne vulgaris

dr n. med. Aleksandra Kaszuba, dr hab. n. med., prof. ndzw. UM Ewa Trznadel-Budźko, dr n. med. Piotr Czyż

z Kliniki Dermatologii i Dermatologii Dziecięcej Wydziału Wojskowo-Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

Kierownik Kliniki: prof. dr hab. n. med. Andrzej Kaszuba

Streszczenie:

Trądzik pospolity jest bardzo częstą chorobą gruczołów łojowych dotyczącą głównie młodych ludzi. Etiopatogeneza trądziku jest procesem złożonym, obejmuje cztery nakładające się na siebie czynniki: nadmierną produkcję łoju, zablokowanie przewodów gruczołów łojowych, rozwój nieprawidłowej flory bakteryjnej oraz rozwój zapalenia. U większości pacjentów (85%) choroba ma łagodny bądź umiarkowany przebieg poddający się terapii miejscowej. Trądzik zaskórnikowy odpowiada dobrze na leczenie miejscowymi retinoidami; zmiany zarówno zaskórnikowe jak i zapalne poddają się terapii nadtlenkiem benzoylu i kwasem azelainowym. Alternatywą może być leczenie miejscowymi antybiotykami, erytromycyną i klindamycyną – równie skutecznymi w postaciach zaskórnikowej i zapalnej trądziku. Objawy kontaktowego zapalenia skóry z podrażnienia są często spotykane podczas stosowania terapii miejscowej, jednak nie stanowią one problemu klinicznego. Należy zawsze poinformować chorego o możliwości ich wystąpienia, a w razie potrzeby ograniczyć ich stosowanie bądź odstawić.

Słowa kluczowe: trądzik, etiopatogeneza, miejscowe leczenie, objawy niepożądane.

Summary:

Acne vulgaris is a very common disease of pilosebaceous units concerning especially young people. The etiopathology of acne is a very complex process which involves four inter-related factors: increased sebum excretion, blockage of pilosebaceous duct, abnormal function of ductal bacteria and inflammation. Most adolescents (85%) develop mild physiological acne and this may respond to topical therapy. Significant comedonal acne responds well to topical retinoids, whereas both comedones and inflamed lesions respond well to benzoyl peroxide or azelaic acid. Alternatively, topical application of an antibiotic such as erythromycin or clindamycin may be effective for inflammatory or comedonal acne. An irritant contact dermatitis occurs frequently after topical treatment but is easily manageable. However this must be emphasized to the patient and the therapy should be reduced or abandoned.

Key words: acne, etiopathogenesis, topical treatment, side effects.